

La sirena del canal de la Mànega

Montserrat Tresserras és un autèntic mite de la natació en aigües obertes

Les travesses quilomètriques que va aconseguir completar a partir del 1956 van omplir pàgines i pàgines de la premsa de l'època i, encara avui, la mantenen com un autèntic referent en una disciplina que ha esdevingut extraordinàriament popular en els darrers anys.

PERE BOSCH > TEXT

>> *Marta Aubert i Montserrat Tresserras, nedadores del Club Natació Olot, després de la Travessia del port de Blanes l'any 1956.*

>> *Retrat de Montserrat Tresserras amb l'uniforme del Club Natació Olot, l'any 1958.*

El 27 d'agost de 1958, Montserrat Tresserras (Olot, 1930) va aconseguir una fita notable: travessar nedant el canal de la Mànega. Al cap d'uns mesos, ella mateixa recordava aquella epopeia en una crònica publicada a la *Revista de Girona*. La nedadora no escatimava detalls sobre aquella dura travessia en què va haver d'enfrontar-se a les nàusees i a unes aigües cada vegada més «encrespades a mesura que s'allunyava de la costa francesa (...)». L'onatge era imponent i havia de fer esforços per evitar que les onades saltessin per damunt del meu cap». Finalment, després de 14 hores i 14 minuts, va aconseguir arribar a Dover: «De cop i volta els meus genolls van ensopegar amb alguna cosa dura i, sense adonar-me'n, em vaig trobar agenollada a la costa anglesa davant una multitud que m'aclamava». En aquell precís moment es va convertir en la primera dona de l'Estat espanyol que aconseguia travessar el canal de la Mànega; i, tres anys més tard, esdevindria la primera de tot el món a fer-ho en els dos sentits. Els actes de reconeixement es van perllongar durant dies i dies i van

tenir com a escenari principal Olot, la seva vila natal. Fins i tot el *Caudillo* en persona va voler rebre-la i felicitar-la «per allò que va definir com una gran proesa esportiva,

JOAN ANTONI SATORRE TOMÀS-ACGAX. SÈRIE D'IMATGES. COL·LECCIÓ D'IMATGES DE L'ACGAX

Es va convertir en la primera dona de l'Estat espanyol que aconseguia travessar el canal de la Mànega...

EMILI PUJOL. ACGAX. SERVEI D'IMATGES. COL·LECCIÓ D'IMATGES DE L'ACGAX

que honra Espanya». Les paraules del dictador expressen perfectament la dèria d'un règim que s'obstinava per elevar a la categoria de mites les figures que destacaven en qualsevol modalitat esportiva.

La lluita de Montserrat Tresserras amb l'aigua havia començat molts anys enrere. Quan tenia només set anys va aprendre a nedar en unes aigües molt més plàcides: les del riu Fluvià. Ben aviat, però, va veure que no podia competir en velocitat i va optar per fer-ho a grans distàncies, per posar a prova la seva capacitat de sofriment. Primerament, va completar la travessia del port de Barcelona i, al cap de poc, la de Sant Feliu de Guíxols a Palamós, de dotze quilòmetres. Passats uns dies d'aquella fita, el setmanari de la FET y de las JONS d'Olot, *¡Arriba España!*, proclamava que «Olot ya tiene una sirena». El següent repte fou l'estret de Gibraltar, que va completar el 12 de setembre de 1957. No va aconseguir el rècord —tampoc no era el seu objectiu—, però allò va representar la primera d'una llarga sèrie d'aventures. A partir d'aleshores, la seva vida es va centrar de ple en les grans distàncies, primerament com a ne-

dadora i, més endavant, com a assessora de molts esportistes que van voler seguir les seves passes. A banda del canal de la Mànega, també va completar el trajecte entre Concordia i Colón (entre l'Argentina i l'Uruguai) el 1963 i entre Menorca i Mallorca el 1969. Va assolir el rècord de distància al riu Paranà, on va completar 167 quilòmetres entre les poblacions de Santa Fe i Rosario, a l'Argentina. Després d'abandonar la pràctica de la natació, Montserrat Tresserras va compaginar el treball de funcionària a Madrid —on es va desplaçar per la manca d'una piscina coberta a Olot— amb l'assessorament als joves nedadors. Fins fa pocs anys, encara era possible trobar-la a Dover o a Escòcia fent de jutge de competició, repartint premis o senzillament donant consells; en definitiva, mantenint-se com un referent en la natació en aigües obertes. Montserrat Tresserras ha estat una precursora i ha exercit com a tal. Avui, malgrat els seus vuitanta-sis anys, segueix essent, per a molts, la sirena del Canal de la Mànega.

Pere Bosch és
historiador i periodista.

...i, tres anys més tard, esdevindria la primera de tot el món de fer-ho en els dos sentits

>> Benvinguda de la ciutat d'Olot a Montserrat Tresserras després de completar la travessia del canal de la Mànega, l'any 1958.

A baix, vinyeta editada el 1958 pel Círculo Filatélico Numismático - Delegación de Olot, commemorant la gesta de Montserrat Tresserras.

